

گزارشی از حال و هوای بوستانی که قبل تر مرکز اصلی تجمع معتادان متجاهر بود و حالا محلی برای تفریح و خوش گذرانی است

دوباره «گل افشان» شد

سید محمد رضا هاشمی - با کمک نرم افزار موبایل از یکی از این تاکسی های اینترنتی، یک ماشین به مقصد گلشهر می گیرم. خود را قبل از اذان مغرب و عشا به گلشهر و خیابان شفیعی ۴۹ می رسانم. معمولا خیابان ها و کوچه های شهید شفیعی و حوالی بلوار شهید آوینی، سرشرب حال و هوای خوبی دارند. من خودم این شلوغی ها را دوست دارم، چرا که مستقیم می برسم به سال های کودکی ام. ساکنان خیابان شفیعی ۴۹ در آرزوی داشتن یک مسجد و محلی امن برای زندگی هستند و امیدوارند که با کمک شهرداری و بسیج مشکلات حل شود.

شفیعی مانند، گلریز، گلبو و سخاوت، یکی از خیابان های مهم گلشهر است اما شفیعی ۴۹ یک تفاوت بزرگ با دیگر خیابان ها دارد آن اینکه در انتهای این خیابان یک پارک کوچک به نام بوستان «گل افشان» است که به گفته مردم محل، قبل از اینکه شهرداری اقدام به ساخت پارک در این منطقه کند، اینجا به دلیل نزدیکی به زمین های کشاورزی به پاتوق مصرف کنندگان و توزیع کنندگان مواد مخدر تبدیل شده بود.

وقتی دارم طول کوچه را تا رسیدن به پارک طی می کنم، متوجه پرچم های یک اندازه و یک رنگی می شوم که تقریباً بالای در همه خانه های کوچه نصب شده است. همین که به محوطه پارک می رسم، دو نادر پارک بنرهای نصب شده یک اندازه اما با محتوایی متفاوت را می بینم که بیشتر درباره مصرف مواد مخدر است. در وسط پارک، شهرداری یک ساختمان کوچک ساخته که حالا یکی از اتاق های آن به قراگاه فرهنگی عملیاتی «شهید ابراهیم هادی» تبدیل شده است.

متأسفانه در این اتاق بسته است. این اتاق همان جایی است که تأثیر حضورش را به راحتی می شود در خود کوچه و دیوارهای محوطه پارک احساس کرد. اطرافم را نگاه می کنم تا کسی را پیدا کنم که بتواند اطلاعاتی درباره این اتاق و فعالیت هایش به من بدهد.

در همین فکرها هستم که باغبان پارک که دارد شلنگ آبیاری به گل ها را جمع آوری می کند، توجه من را به خود جلب می کند و به سراغش می روم تا با او گفت و گویی کنم.

وقتی بسیج آمد، اوضاع بهتر شد

حسین غفاری نزدیک به یک سال ونیم است که اینجا باغبانی می کند. اومی گوید: «قبلاً اینجا پاتوق معتادان بود. آن ها اغلب همین اطراف می چرخیدند. یا تزییق می کردند یا مصرف

حضور بسیج، زمانی خوب است که همیشگی باشد

یکی از خانم ها می گوید: «من نزدیک ۱۷ سال است که ساکن اینجا هستم. اینجا وقتی هم که پارک نبود، همین وضعیت را داشت. هر روز نگران فرزندانمان هستیم که به این پارک می آیند و معتادان را هنگام مصرف مواد مخدر می بینند. حضور بسیج زمانی خوب است که همیشگی باشد نه اینکه الان نزدیک به ۱۰ روز است از اینجا رفته.»

او ادامه می دهد: «حضور معتادان مهم ترین مشکل مادر این منطقه است. امیدواریم که دولت خودش به فکر حل مشکل ما باشد. اوایل که ما به این محله آمده بودیم، امنیت برقرار بود. ماشها نگران نبودیم که در خانه مان باز است یا بسته اما حالا صبح ها هم نگرانیم.»

بعد از شنیدن دغدغه خانم های محله از آن ها خدا حافظی می کنم و به سمت سوپرمارکتی می روم که بچه ها دارند دم در آن، سربیسکویتی به سروکله هم می پزند. سلام می کنم و داخل می شوم.

امیدوار بودم که اینجا مسجد بسازند

نفر بعدی محمد اسحاقی است. او هشت سال است که در این محله زندگی می کند و می گوید اینجا زمانی که بسیج حضور داشت، نماز جماعت

می کنیم.»

مردم برای کمک در ساخت مسجد به ماقول مساعد داده اند

رنجبر در ادامه از ساخت یک حسینیه بزرگ در نزدیک بوستان خبر می دهد: «ما برای حل مشکل نداشتن مسجد در این محله، تصمیم گرفته ایم یک حسینیه شهیدها به سبک همان حسینیه هایی که در جبهه بود، بسازیم و به زودی کار ساخت این حسینیه ۲۰۰ متری را آغاز می کنیم. اینجا شهرداری زمین دارد، مردم محله هم برای همکاری در ساخت مسجد به ما قول مساعد داده اند، حتی استاد بنا و گچ کار و کاشی کار هم داریم، فقط باید پیگیری های لازم را انجام دهیم تا ان شاء.. بتوانیم به زودی در این محله مسجد داشته باشیم.»

این هفته با برنامه های تازه به محله برمی گردیم

وی در آخر از چرایی نبود بسیج در پارک صحبت می کند: «سرمای هوا و بازگشایی مدارس و دانشگاه ها باعث شده است که بسیج چند روزی در قراگاه عملیاتی شهید هادی حضور نداشته باشد اما ما این هفته با برنامه هایی تازه به محله برمی گردیم و مردم به زودی شاهد برپایی نماز جماعت در پارک خواهند بود.»

وی در ادامه می گوید: «طبق هماهنگی های انجام شده با نماینده محترم دادگستری و مسئولان مربوط قرار است یکشنبه این هفته چند محل توزیع مواد مخدر در همین منطقه پلمب شود و طرحی هم برای جمع آوری معتادان داریم تا ان شاء.. مشکلات مردم در این زمینه برطرف شود. خوشبختانه مردم با بسیج به خوبی همکاری می کنند و این مهم ترین نکته در خیابان شفیعی ۴۹ است.»

برگزار می شد و امنیت هم برقرار بود: «از زمانی که دوستان بسیج رفته اند، نمی دانم چرا نماز جماعت برگزار نمی شود؟ اینجا توزیع مواد مخدر مهم ترین مشکل مردم است. تا زمانی که بسیجی ها بودند، خیلی خوب بود. من امیدوارم بسیجی ها دوباره برگردند. حضورشان باعث می شد امنیت مردم تأمین شود و شرایط هم بهتر از قبل شده بود. وقتی شهرداری اینجا پارک ساخت، خیلی خوب شد. قبلاً در این زمین دیواری بود که پشت آن اتفاقات عجیبی می افتاد. اگر دوباره نماز برگزار شود، برای مردم خیلی خوب می شود، چرا که نزدیک به ۷۰ نفر برای خواندن نماز حاضر می شوند.»

با خودم فکر می کنم که اگر با یکی از مسئولان بسیج منطقه مصاحبه نگیرم، این گزارش ناقص خواهد بود و قطعاً بسیج باید دلیلی برای خروج خود از پارک داشته باشد. از طرفی با کمک یکی از فعالان محله، شماره کاظم رنجبر، فرمانده حوزه ۸ میثم، را پیدا می کنم. از فلکه دوم گلشهر به او زنگ می زنم و در گوشه ای از فلکه، مشغول مصاحبه تلفنی با وی می شوم.

با کمک مردم، خانه را بازسازی کردیم

رنجبر می گوید به تنهایی نمی توانسته معتادان را جمع کند و مردم هم آمده بودند پای کار: «ما زمانی که به اینجا آمدیم، با همکاری مردم و شهرداری معتادان را جمع کردیم. بعد شهرداری یک اتاق در پارک به ما داد و توانستیم کارهای خوبی انجام دهیم. وقتی بررسی کردیم، متوجه شدیم که چند خانه در این منطقه نیاز به بازسازی دارد. تعداد این خانه ها ۱۷ تا بود و خوشبختانه ما با همکاری مردم توانستیم در مدت ۲۵ روز ۵ تا از آن خانه ها را بازسازی کنیم. بقیه اش را هم به امید خدا در آینده ای نزدیک و قبل از سردی هوا بازسازی

من نزدیک ۱۷ سال است که ساکن اینجا هستم. اینجا وقتی هم که پارک نبود، همین وضعیت را داشت. هر روز نگران فرزندانمان هستیم که به این پارک می آیند و معتادان را هنگام مصرف مواد مخدر می بینند. حضور بسیج زمانی خوب است که همیشگی باشد نه اینکه الان نزدیک به ۱۰ روز است از اینجا رفته